

Ἀπλῆ Κατήχησις μέσα ἀπὸ τὴν πείρα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

Χριστιανικὴ Οἰκογένεια:
Πατέρας καὶ Μητέρα -
Ὑπευθυνότητα καὶ Ὁριμότητα

17

ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΕΝΕΚΑ
Πρὸς Οἰκοδομὴν καὶ Παραμυθίαν
Φεβρονάριος 2018

Χριστιανική Οικογένεια: Πατέρας και Μητέρα - Υπευθυνότητα και Ώριμότητα

Α'. • Υπευθυνότητα:

ή συναίσθησις τῆς εὐθύνης πού ἔχει κανεὶς γιὰ κάτι·
τὸ νὰ ἐνεργῇ μὲ ὑπεύθυνο τρόπο.

• Υπεύθυνος:

αὐτὸς πού συναισθάνεται τὶς εὐθύνες του γιὰ κάτι·
πού σκέπτεται, ἐργάζεται καὶ συμπεριφέρεται μὲ αἴσθη-
μα εὐθύνης καὶ σοβαρότητα.

• Ώριμότητα:

σύνολο στοιχείων, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν κάποιον στὶς
ἐνέργειές του.

↳ **σοβαρότητα, ὑπευθυνότητα, ἐπιδεξιότητα.**

* * *

Β'. Ἡ πλέον δυσχερῆς πλευρὰ τῆς Διακονίας ἐνὸς Ποιμένου
τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας εἶναι ἡ **Ἐξομολόγησις.**

Ὡς Πνευματικὸς - Ἐξομολόγος, ὁ Ποιμὴν καλεῖται συνεχῶς
νὰ ἀντιμετωπίζῃ ποικίλα προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὶς
πνευματικὲς ἀσθένειες τοῦ Ἐξομολογουμένου.

Τὸ «μαρτύριο» ὁμως τοῦ Πνευματικοῦ κορυφώνεται, ὅταν
ἔρχεται ἀντιμέτωπος μὲ τὴν **Ανευθυνότητα** ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι
ἐξομολογοῦνται.

Ἡ Ανευθυνότητα αὐτὴ, ὅπως κάθε νόμισμα, ἔχει δύο πλευ-
ρές, δύο ὄψεις: τὴν **Ἄγνοια** καὶ τὴν **Αὐτοδικαίωσις.**

Τὸ δίδυμο αὐτό, **Ἄγνοια - Αὐτοδικαίωσις**, εἶναι ἐξαιρετικὰ
ὀδυνηρὸ στὰ ὅρια τοῦ Χριστιανικοῦ **Γάμου.**

Αἴφνης, ὁ Πνευματικὸς διαπιστώνει, ὅτι ὁ / ἡ σύζυγος ἀγνο-
οῦν **τὶ** σημαίνει **Γάμος**: **γιατί** ἔχουν ἔλθει εἰς **Γάμου** κοινωνίαν·
τὶ ἐπιδιώκουν· **ποιοὶ** εἶναι οἱ «στόχοι» τους· **πῶς** θὰ ἐπιτύχουν

αυτούς· **ποιά** είναι ή μέθοδος, την όποία θα εφαρμόσουν...

Αυτή άκριβώς ή διαπίστωσησ μās ώθησε στην άπόφασι να άσχοληθούμε, κατά την Δεύτερη αυτή Περίοδο των **Σ**υνάξεών μας, με τό θέμα της **Υ**πευθυνότητος και της **Ω**ριμότητος στις σχέσεις **Π**ατέρα και **Μ**ητέρας, βεβαίως πάντοτε στα όρια του **Χ**ριστιανικού **Γ**άμου.

* * *

Γ. **Τ**όν παρελθόντα Νοέμβριο, με την εύλογία της Ίερās Συνόδου μας, εύρισκόμουν στο Μόναχο της Γερμανίας, όπου ό Κληρικός της Ίερās Μητροπόλεως μας, ό Αιδεσιμώτατος Πρεσβύτερος π. Άγγελος, εργάζεται ιεραποστολικά έν μέσω των Όμογενών Αδελφών μας.

Εκεί, πληροφορηθήκα από τον π. Άγγελο τό εξής ιδιαίτερα έντυπωσιακό: πρό καιροϋ, έπρόκειτο να τελεσθ ή ό **Γ**άμος δύο νέων μας... **Ο** νέος, ό όποίος είναι και έπιστήμων, έζήτησε να μελετήση την **Α**κολουθία του **Γ**άμου πρό του **Ι**εροϋ **Μ**υστηρίου(!), άφου προηγουμένως είχε έξομολογηθ ή...

Η σημειολογία της πράξεως αυτής του μελλονύμφου είναι πράγματι άφυπνιστική: εκφράζει **Υ**πευθυνότητα και **Ω**ριμότητα άσυνήθιστη...

...Επιθυμεί να γνωρίζη εκ των προτέρων όχι μόνο τις **Τ**υπικές **Δ**ιατάξεις του **Ι**εροϋ **Μ**υστηρίου, αλλά και την **ο**υσία και τό **β**άθος Αυτού...

Σήμερα, δόξα τῷ Θεῷ, ύπάρχουν πολϋ ώραιες εκδόσεις, πολϋ έμπεριστατωμένες μελέτες επί της **Ι**ερās **Α**κολουθίας του **Γ**άμου, μέσω των όποίων τό ζευγος, πρό και μετά τον **Γ**άμο, θα είχε την δυνατότητα να έμβαθύνη στο **Μ**έγα **Μ**υστήριο αυτό.

Στην πολυετή **Δ**ιακονία μου ως **Π**νευματικϋ, **Σ**ās διαβεβαιώνω, ότι **οϋδεις και οϋδεμία μελλονύμφος** έζήτησε από την άναξιότητά μου όποιοδήποτε σχετικό βοήθημα!...

Αλλά και αυτοί, οί όποίοι ήσαν και είναι μέσα στον **Γ**άμο **οϋδέποτε** έθεσαν ένα παρόμοιο αίτημα!...

Η στάσις αυτή προκαλεϊ την άίσθησι, ότι ό **Π**ατέρας και ή **Μ**ητέρα δέν επιθυμούν να μάθουν αυτά που άφορουν τον

Γάμο τους, την ισόβια συμβίωσί τους, με αιώνιες μάλιστα προεκτάσεις... Προτιμούν την Άγνοια...

Η Άγνοια όμως οδηγεί στην άλλη όψη της **Ανευθυνότητας**, δηλαδή στην **Αυτόδικαίωσι**.

Οί περισσότεροι Έξομολογούμενοι, και μάλιστα οί έγγαμοι, συνήθως ανεπαρκώς προετοιμασμένοι, αρχίζουν ιστορίες ολόκληρες, για να αποδείξουν πόσο καλοί είναι και πόσο έχουν πέσει θύματα τών άλλων...

Τελικά, ή Έξομολόγησις εξαντλείται στην εξαγόρευσι αλλοτρίων άμαρτημάτων, του ή της συζύγου, της πεθεράς, τών παιδιών, του γείτονος, του συγγενούς...

Η προσωπική τους ευθύνη δέν φαίνεται πουθενά. **Για όλα φταίνε οί άλλοι...**

Τό Έξομολογητήριο, από τόπος Αυτόμεμψίας, Μετανοίας και Θεραπείας, μεταβάλλεται σε ένα κυτίο παραπόνων, και **Αυτόδικαίωσης...** Σε χώρο Δικαστηρίου, στον οποίο διεκδικούμε την τρωθείσα άθωότητά μας...

* * *

Δ'. Η πείρα έχει αποδείξει τεκμηριωμένα, ότι **όσο** δέν αποφασίζουν ο **Πατέρας** και ή **Μητέρα** να υίοθετήσουν την έν Χριστώ **Υπευθυνότητα,** τόσο ο ευλογημένος καρπός της **Όριμότητας** θά παραμένη ένα άσαφές και απόμακρο όραμα.

Όσο δηλαδή δέν αντιμετωπίζεται ή **Άγνοια** και δέν καταπολεμείται ή **Αυτόδικαίωσις,** τόσο θά παραμένη μακρυνά ή δυνατότης να **ώριμάσουμε** πνευματικά...

Η, με περισσότερη ακρίβεια: ...**τόσο** δέν θά επιτρέπουμε στην ζωοποιό Χάρι του Αγίου Πνεύματος να σκηνώσει στην καρδιά μας και να μās **ώριμάση,** δηλαδή να μās αναγεννήση και ανακαινίση μέσα στο **Φως** της **Άγιας Τριάδος.**

Τό σταδιακό πέραςμα από την **Ανευθυνότητα** στην **Όριμότητα** θά βοηθήση τον **Πατέρα** και την **Μητέρα**:

α. Να γνωρίζουν τον έαυτό τους, να αποκτήσουν **Αυτογνωσία,** και να οδηγηθούν έν ταπεινώσει στην **Θεογνωσία...**

β. Να ανακαλύψουν ο ένας τὰ **χαρίσματα** και τον **πλούτο** του

ἄλλου καὶ νὰ προχωρήσουν σὲ μίαν ἄρμονικὴ σύνθεσι, σὲ μία ὁμορφὴ πνευματικὴ καὶ εὐωδιαστὴ ἀνθοδέσμη...

γ. Νὰ ἐφεύρουν τρόπους, ὥστε ἀκόμη καὶ οἱ ἀντιθέσεις τῶν χαρακτηρῶν νὰ λειτουργοῦν ὄχι συγκρουσιακά, ἀλλὰ συμπληρωματικά καὶ οἰκοδομητικά...

δ. Νὰ πολεμήσουν ἀπὸ κοινοῦ, μὲ γενναιότητα καὶ ἀποφασιστικότητα, τὸν μεγαλύτερο ἐχθρὸ τῆς συζυγικῆς ζωῆς: τὴν ὑπερηφάνεια, τὸν ἐγωϊσμό, τὴν φιλαυτία...

Η ἐργώδης αὐτὴ προσπάθεια ἐναντίον τῆς Ἄγνοιας, τῆς Λήθης, τῆς Ραθυμίας καὶ κατὰ τῆς Φιλαυτίας καὶ Αὐτοδικαιώσεως...

...μᾶς καθιστᾷ ἱκανοὺς νὰ γίνουμε δεκτικοὶ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν ἐντὸς ἡμῶν, μέσα στὶς καρδιές μας.

Ἄρά γε, ὁ Πατέρας καὶ ἡ Μητέρα ἔχουν συνειδητοποιήσει, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ Γάμου, τῆς Χριστιανικῆς Οἰκογένειας;...

...Δηλαδή, ὅτι ἔχουν κληθῆ νὰ γίνουν δεκτικοὶ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν;...

* * *

Ε΄. Δὲν θὰ ἤθελα ὅμως νὰ Σᾶς καταπονήσω περισσότερο μὲ τὴν θεωρητικὴ προσέγγισι, ἀνάλυσι καὶ ἐπισήμανσι τῆς συμπτωματολογίας τῶν ἀσθενειῶν τοῦ Γάμου.

Θὰ Σᾶς προσκαλοῦσα νὰ προσεγγίσουμε πρακτικὰ τὸ θέμα τῶν διαπροσωπικῶν σχέσεων μέσα στὸν Γάμο, διὰ μέσου τῆς πείρας τῶν Ὁρθοδόξων Μοναχῶν.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἔχοντες πείρα ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, συμβουλεύουν τὸν Μοναχὸ νὰ πορεύεται ἐν γνώσει καὶ ἐπιστήμῃ...

Δηλαδή, νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἀνοικοδόμησι τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς του ὡς καλὸς τεχνίτης, μὲ γνῶσι καὶ ἐπίγνωσι καὶ σοφία πνευματικῆ.

Σὲ ἀντίθετη περίπτωσι, ὅταν δηλαδή ὁ Μοναχὸς πορεύεται ἐπιπόλαια καὶ ἀνεύθυνα, τὸ πνευματικὸ του οἰκοδόμημα ποτὲ δὲν θὰ προχωρῇ –ἢ, καὶ ἂν ἀκόμη φαινομενικὰ ὀλοκληρωθῇ, πολὺ σύντομα θὰ καταρρεύσῃ μὲ ὀλέθριες συνέπειες.

Ἄς παρακολουθήσουμε προσεκτικὰ τὴν τόσο σχετικὴ, ἀλλὰ καὶ χαριτωμένη Διδασκαλία τοῦ Ἀββᾶ Δωροθέου τῆς Γάζης.

* * *

«...**Ν**ὰ εἶναι ὁ οἰκοδόμος τεχνίτης. **Γ**ιατί, ἂν δὲν εἶναι καλὸς τεχνίτης, στραβοκτίζει λίγο τὴν οἰκοδομὴ καὶ ὅποιαδήποτε δύσκολη στιγμή γκρεμίζεται τὸ σπίτι. **Τ**εχνίτης εἶναι ἐκεῖνος ποὺ κτίζει **μὲ ἐπίγνωση**. **Γ**ιατί καμιά φορά συμβαίνει νὰ καταβάλει κανεὶς τὸν κόπο τῆς ἀρετῆς, ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐργάζεται **μὲ ἐπίγνωση**, νὰ τὸν χάνει ἢ νὰ ἔρχεται γύρω - γύρω χωρὶς νὰ μπορεῖ νὰ τελειώσει τὸ ἔργο, βάζοντας καὶ βγάζοντας τὸ ἴδιο λιθάρι. **Εἶναι** ἀκόμα καὶ ἄλλοι ποὺ βάζουν ἓνα λιθάρι καὶ βγάζουν δύο.

Νά, τί ἐννοῶ... **Ἔ**ρχεται ἓνας ἀδελφὸς καὶ σοῦ λέει ἓναν λόγο ποῦ σὲ στενοχωρεῖ καὶ σὲ πληγώνει καὶ σὺ σιωπᾶς καὶ βάζεις μετάνοια. **Ν**ά, ἔβαλες κιόλας ἓνα λιθάρι. **Μ**ετὰ πᾶς καὶ λὲς σὲ ἄλλον ἀδελφό: **“Μ** ἔβρισε ὁ τάδε. **Αὐ**τὸ καὶ αὐτὸ μοῦ εἶπε. **Κ**αὶ ἐγὼ ὄχι μόνον δὲν μίλησα, ἀλλὰ τοῦ ἔβαλα καὶ μετάνοια”... **Δ**ές, ἔβαλες ἓνα λιθάρι καὶ ἔβγαλες δύο.

Πάλι συμβαίνει νὰ βάζει κανεὶς μετάνοια, θέλοντας νὰ δοξαστεῖ καὶ ἔτσι νοθεύεται ἡ ταπείνωση μὲ τὴν κενοδοξία. **Αὐ**τὸ σημαίνει τὸ νὰ βάζει κανεὶς ἓνα λιθάρι καὶ νὰ τὸ ξαναβάζει. **Ἐ**κεῖνος ὅμως ποὺ μετανοεῖ **μὲ ἐπίγνωση**, πείθει τὸν ἑαυτὸν του ὅτι εἶναι δικό του τὸ σφάλμα, καὶ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ αἴτιος... **Αὐ**τὸ σημαίνει τὸ νὰ μετανοεῖ κανεὶς **μὲ ἐπίγνωση**.

Ἄλλος ἐπίσης ἀσκεῖ τὴν σιωπὴ, ἀλλ’ **ὄχι μὲ ἐπίγνωση**, ἐπειδὴ πιστεύει ὅτι κάνει ἀρετὴ... **Αὐ**τὸς δὲν κάνει τίποτα. **Ἐ**κεῖνος ὅμως ποὺ σιωπᾷ **μὲ ἐπίγνωση**, πιστεύει ὅτι εἶναι ἀνάξιος νὰ μιλήσει, ὅπως εἶπαν οἱ Πατέρες. **Αὐ**τὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ σιωπὴ **μὲ ἐπίγνωση**.

Πάλι συμβαίνει νὰ μὴν ἔχει κανεὶς μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτὸν του ἀπὸ ἀδιαφορία καὶ ἄγνοια, καὶ νὰ νομίζει ἔτσι ὅτι, ἔχοντας αὐτὴν τὴν ἀντίληψη, καταφέρνει κάτι σπουδαῖο καὶ ὅτι ταπεινώνεται. **Δ**ὲν καταλαβαίνει ὅμως ὅτι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο δὲν κερδίζει τίποτα ἀπολύτως. **Γ**ιατί αὐτὸ ποὺ κάνει δὲν τὸ κάνει **μὲ ἐπίγνωση**. **Τ**ὸ νὰ μὴν ἔχει ὅμως κανεὶς μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτὸν του **μὲ ἐπίγνωση**, σημαίνει ὅτι ἔχει τὴν βαθιὰ συναίσθηση καὶ τὴν βι-

ωματική ἔμπειρία πὼς δὲν εἶναι τίποτα, καὶ πὼς δὲν εἶναι ἄξιος νὰ θεωρηθεῖ οὔτε κἂν ἄνθρωπος, ὅπως ἀκριβῶς εἶπε καὶ ὁ Ἀββᾶς Μωϋσῆς: **“Παλιο-αράπη, ἀφοῦ δὲν εἶσαι ἄνθρωπος, τί θέλεις μέσα στοὺς ἀνθρώπους”;**

Πάλι ὅταν ὑπηρετεῖ κανεὶς κάποιον ἄρρωστο μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ πάρει μισθὸ καὶ αὐτὸ ἐπίσης τὸ ἔργο δὲν γίνεται **μὲ ἐπίγνωση**. **Καὶ** ἂν τοῦ συμβεῖ κάτι λυπηρὸ, ἀμέσως σταματᾷ τὸ καλὸ ἔργο του καὶ δὲν τὸ ὀλοκληρώνει, γιὰτὶ δὲν τὸ κάνει **μὲ ἐπίγνωση**. **Ἐκείνος** ὅμως ποὺ ὑπηρετεῖ **μὲ ἐπίγνωση**, τὸ κάνει γιὰτὶ ἔχει ἤδη ἀποκτήσει συμπάθεια γι' αὐτὸν ποὺ πάσχει, γιὰτὶ ἔχει ἀποκτήσει εὐσπλαγχνικὴ διάθεση. **Ὅποιος** ἔχει τέτοιο σκοπὸ, ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν τοῦ συμβεῖ, εἴτε θλίψη ἐξωτερικὴ, εἴτε ὁ ἴδιος ὁ ἄρρωστος δυσανασχετῆσει μαζί του, αὐτὸς ὑπομένει ἀτάραχα, ἔχοντας συγκεντρώσει τὴν προσοχὴ του στὸν σκοπὸ του καὶ πιστεύοντας ὅτι περισσότερο εὐεργετεῖ ὁ ἄρρωστος αὐτόν, παρὰ ἐκεῖνος τὸν ἄρρωστο.

Πιστέψτε με, ὅτι καὶ ἀπὸ πάθη καὶ ἀπὸ πολέμους ἀνακουφίζεται, ὅποιος **μὲ ἐπίγνωση** ὑπηρετεῖ ἓναν ἄρρωστο. **Ἐγώ**, πραγματικά, γνώρισα ἀδελφὸ ποὺ τὸν πολεμοῦσε ἢ αἰσχρὴ ἐπιθυμία καὶ ἐπειδὴ ἀκριβῶς ὑπηρετοῦσε **μὲ ἐπίγνωση** κάποιον ἄρρωστο ποὺ ἔπασχε ἀπὸ δυσεντερία, ἀπαλλάχθηκε ἀπὸ τὸν πόλεμο. **Καὶ** ὁ Εὐάγριος λέει γιὰ κάποιον μεγάλο Γέροντα, ὅτι ἀπάλλαξε ἓναν ἀδελφὸ, ποὺ ταραζόταν ἀπὸ νυκτερινὲς φαντασίες, προστάζοντάς τον νὰ νηστεύει καὶ νὰ ὑπηρετεῖ ἀσθενεῖς. **Καὶ** ὅταν τὸν ρώτησαν γιὰτὶ τὸ ἔκανε αὐτό, εἶπε: **“Τίποτα ἀπολύτως δὲν σβῆνει τὰ πάθη, ὅπως ἡ εὐσπλαγχνία”**.

Καὶ ἂν ἀσκέιται κανεὶς ἀπὸ κενοδοξία ἢ πιστεύοντας ὅτι αὐτὸ ποὺ κάνει εἶναι ἀρετὴ, αὐτὸς δὲν ἀσκέιται **μὲ ἐπίγνωση**. **Γι'** αὐτὸ λοιπὸν ἀρχίζει νὰ ἐξουθενῶνει τὸν ἀδελφὸ του, πιστεύοντας γιὰ τὸν ἑαυτὸν του ὅτι εἶναι κάτι σπουδαῖο, καὶ ἔτσι βρίσκεται στὴν κατάστασι ἐκείνου ποὺ ὄχι μόνον βάζει ἓνα λιθάρι καὶ χαλαίει δύο, ἀλλὰ κινδυνεύει

νά γκρεμίσει καὶ ὀλόκληρο τὸν τοῖχο, κατακρίνοντας τὸν πλησίον του. **Αὐτὸς ὅμως πὸν ἐγκρατεύεται μὲ ἐπίγνωση**, δὲν πιστεύει ὅτι κάνει ἀρετὴ, οὔτε θέλει νὰ τὸν ἐπαινοῦν σὰν ἀσκητὴ, ἀλλὰ πιστεύει ὅτι μὲ τὴν ἐγκράτεια ἀποκτᾷ τὴν σωφροσύνη, καὶ ἀπὸ αὐτὴ φτάνει στὴν ταπείνωση, ὅπως λένε καὶ οἱ Πατέρες: **“Ὁ δρόμος τῆς ταπεινώσεως εἶναι οἱ σωματικοὶ κόποι πὸν γίνονται μὲ ἐπίγνωση”**».

(Διδασκαλία ΙΔ' §§ 152-3)

* * *

Κλείνω ἀπόψε τὴν ταπεινὴ μου προσέγγισι ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου θέματος τῆς **Ἑυευθυνότητος** καὶ τῆς **Ὁριμότητος**, ἐκ μέρους τοῦ **Πατέρα** καὶ τῆς **Μητέρας**, στὰ ὅρια τοῦ **Ὁρθοδόξου Γάμου**.

Εἶθε ἡ **Παναγία Μητέρα** μας **Θεοτόκος** καὶ ὅλοι οἱ **Ἅγιοι** τῆς **Ἐκκλησίας** μας νὰ ἐνισχύουν τοὺς **Γονεῖς** στὸ μεγάλο καὶ δύσκολο ἄθλημα τοῦ **Γάμου**, στὴν προοπτικὴ τῶν **Αἰωνίων Γάμων**, ὅταν στὰ **Ἑσχάτα** ὁ **Νυμφίος Χριστὸς** θὰ τελέσῃ τοὺς **Γάμους** Του μὲ τὴν **Νύμφη Ἐκκλησία**.

Εἶθε νὰ ἀξιωθοῦμε ἅπαντες νὰ συμμετάσχουμε στοὺς **Γάμους** Ἐκείνους, μέσα στὸ **Ἄκτιστο Φῶς** τοῦ **Πατρός**, καὶ τοῦ **Υἱοῦ**, καὶ τοῦ **Ἁγίου Πνεύματος**. **Ἀμήν!**

* * *

Εὐχαρίστως, εἶμαι στὴν διάθεσί Σας, γιὰ νὰ ἀκούσω τίς τυχὸν ἀπορίες ἢ καὶ ἐνστάσεις Σας.

Εὐχαριστῶ!

Φυλὴ Ἀττικῆς,
5/18.2.2018
† Κυριακὴ Τυρινῆς

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς

● **Εἰσήγησις στὴν Ε΄ Σύναξι Γονέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.**

● Ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀφίδνες Ἀττικῆς. ● Μὲ τὴν εὐλογία καὶ ἐπιστάσια τοῦ † Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος. ● Διανέμεται δωρεάν.